

הַעֲדָה שֶׁל פֶּסְחָה

לטנה הבעל בהשלים הבערה

3

כבי ברק: תלפיון 18 • ירושלים: מלני ישראל 2
972-3-6154900 טל: www.malkot.co.il אול: office@wexb.co.il
U.S.A. - Melech Judaica Tel: 718-436-0707 www.mefourjudaica.com
© כל הזכויות שמורות Made in Israel

כל הזכויות שמורות ל"מלכות וקסברג" תשס"ח / 2008

הואיל ומושך בספר זה הון רב ויגעה רובה, אך עי' דין תורה ולהבדיל עפ"י חוק הכתובות
הביבלאומי או אודרמי בלב חותך כל הדפסה צלום צורו ועתה בכל עתתק חלקת
מספר זה, וכן אין לתרגם או לאחסן במחשב או לקלוט בכל דרך שהוא כל חלק שהוא מהספר,
וון או לעשות כל שימוש מוחרי או לא מסחרי בחומר הנדרס או בקטעים ממנו במסרים
צורה ובשמות אמצעי, אלקטרוני או מכני, לרבות צילום והקלטה, אלא אישור בכתב מומחה

ס' #524

לפני שריפת החמץ נהוגים לומר:

הנני מוקן ומווען לך מזות עשה של שריפת חמץ, לשם יוזד קדרשא בריך הוא ושכינה
על ימי ההורא טמיר וגעלים בשם כל ישראל: ויהי נעם יי אלחינו עליון, ומעשיה זיינע מזנה עליון,
ומעשיה זיינע פונחה:

מיד אחר השဖה בטל החמץ, ואומרו:

**כל חמץ וחמיעא דאייכא ברשותי. דחזהה זדלא
חזהה. דבערתה זדלא בערתה. לבטול וליהוי הפקר
בעפרא דארעא:**

תפלה לאחר שריפת החמץ וביטולו

יהי רצון מלפניך יי אלחינו אבوتינו, שתרחם עלינו ותצלנו מסור חמץ
אפילו מבל שראה, לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל, בשנה זו ובכל שנה ושבה כל ימי
חיןינו, וכשם שבעירנו הקמן מנטהינו ושורבנה, כך תגוננו לעזר ניצאר קרי מקרובנו
תפמוד כל ימי חיינו, ותגוננו להפקר בך ותזרוק ואהבתך וולדך ביציר חטוב תנימך,
אנחנא זורען זורען ורען ורען מעטה ועד עולם, כן יהי רצון אמן:

סדר בדיקת חמץ

בודקן את החמץ לאור הנר, ולאחר הבדיקה נהוגים לומר:

הנני מוקן ומווען לך מזות עשה ולא תעשה של בדיקת חמץ, לשם יוזד קדרשא בריך
הוא ושכינה עלי ימי ההורא טמיר וגעלים בשם כל ישראל: ויהי נעם יי אלחינו עליון, ומעשיה
זיינע פונגה עליון, ומעשיה זיינע פונגה:

אחר קר מביך (וכן בברכה לפניו שריפת החמץ למותר):

**ברוך אתה יי, אלחינו מלך העולם,
אשר קדרשנו במצותיו, זכנו על ביעור חמץ:**

לא ישיח דעתו, ולא פסיק בדברו, מתוך הבדיקה ועוד סופה. לאחר הבדיקה יבטל במז חיטוי ואמנו:
**כל חמץ וחמיעא דאייכא ברשותי, זדלא חמאתה, זדלא בערתיה, [זדלא
ידענא לה], לבטול ולהיות הפקר בעפרא דארעא:**

תפלה לאחר בדיקת חמץ וביטולו

יהי רצון מלפניך יי אלחינו אבותינו, שתגוננו לדור ולחפש גנאי בת הונשך, אשר נזאלנו במצת יצורנו
הרע, ותגוננו לשוב בחשובה שללה לפקח, ואתאה בטובך הדורות גורמים עליון, ותקייש ותערוך על צור נבוד
שפרק, ותמאלנו מסור חמץ אפללו גבל שראה, בשנה זו ובכל שנה ושבה כל ימי חיינו, אמן כן יהי רצון:

כימני הסדר

פרק ט

וְרֹמֶם

ק

רְחֵצָה

סנדי

י'ז

מִרְוֶרֶת

מצה

מוץיא

צפונ

שְׁלֹמֹן צָוֶר

כ'ו

ברציה

הלו

יש לערוך את פלתו הספר ואות אוצרי הקערה מבעוד יום, לפני
בניתת החג, כדי שאפשר יהיה להתחיל את הספר מיד בששבים
בבית הכנסת. אז יוכל גם הילדים הקטנים להשתתף.
קסדרים את השלחן בכלים נאים כל אחד כפי כח ויכולות
את מקום ההסבה, כדי שיוכלו לאכל ולשחות בבני חורין.

מכבים לפניו בעל הבית קערה
שעליה מסדרים בסדר זה

זֶרוּעַ בִּיאֵצָה מַרְוּר חֲרֹסֶת חַזְוָת כְּרָפֵס

ארבע לשונות אלה מסמלים את ארבעת שלבי קדאהלו שעשו ישראל עד שיכו לנצח טפחים.
שלב ראשון: הדואת תקסם מטבח סבליה – ישראל עד שיכו לנצח טפחים.
כברות וחתוניות פסקוק. **שלב שני:** הדואת אחים מעובדים – הצבורה הפקחה לחולות, אך
עדין סייעו ישראל בין חומות בריתם. **שלב שלישי:** הדואת אחים בירושע טניה – בין ישראל יעוז
מבית עקרים לחרות. **שלב רביעי:** להחתמי את כל אלו – בני ישראל קבלו את התורה והפקחו
טעורי פרעה לעם ה.

פה) את יום חג המיצות הנה זמן חרותתנו (^{לשבת} באבבה) מקרוא קדש, וכבר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת. ואotton קדשת מפל העמים. (^{לשבת} ושבת) ומועודי קדש (^{לשבת} באבבה וברצון) בשמחה ובשנון הנחלה לנו. ברוך אתה יי, מקדש (^{לשבת} השבת) ישראל והזמנים:

כבודאי שבת מוסלמים:

מקדשים יקנאה: יי, קידוש, נר, הבדלה, זמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם בין קדש לבין אוורח, בין ישראלי לעם, בין יהודים לאנשי הארץ. בין קדשת שבת לקדשות יום טוב הקדול, אמת ים השבעי משפטך, בין קדש השבעי, הבדלה וקדשת את עטך ישראל בקדשנותך: ברוך אתה יי, הבדיל בין קדש לקדשת:

ונשים שברכו שבחם בקדשת נזרות לא תברכה שוב (ויראי שאית לא תגעה אמן על ברכך זו):

**ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:**

שזהים את הפוט גלה, וכל הפקידות ארעה, בהשבת שמאל. מלכתה לא ישקה בכת אחות, ועל כל פנים פתרן כדי שיתיה רבייעת. אם שורה בשתייה יותר מקדי אלילת פרס, לא יא.

קדש

מיד כשלוחנו מבית הכנסת לבש את נקיטל, ונוהגים לשליך לילדים קלילות וגאנזים, כדי שיבחינו בשמי מוקים אחרים ושלוח מה פשו.

בדיחים את השבע ומווזים את יין לקדש. וראי שבעל בית לא יטוג לעצמו, אלא אחר יתוג לו זרור חרות. של נתקאים שבל כספים או מוקים את נסח הקדוש מלה במלחה עם המקדש. לטעמי מקדש ('בנין') שטמא לאלים מזונות קדושים ומנות שבתיהם נסח אנטזען כוסות. בברכת "שהחיינו" ('בנין') על כל מזנות היללה: ארבע פסות, מצה ופורה, וספרא יציאת מצרים.

יש נוהגים לומר לפני הקדש נסח זה:

הנני מוכן ומווזון לך מזנות פס ואישון מארעען כוסות. לשם יתוד קודשא בריך הוא ושביבתי, על ידי החטא טמי וגעלם בשם כל ישראלי ויהי נעם אדעי אלילים עליון, וממשה יגיד טונגה עליון, ומעשיה נידיע בוניהו.

כשחל יום טוב שבת, מתחלים כאן:

בליטש: ויהי ערב וויל בקר:

יום הששי. ויכל השמיים והארץ וכל צבאם: ויכל אללים ביום השבעי מלاكتו אשר עשה, ונשבת ביום השבעי מכל מלאクトו אשר עשה: ויברך אללים את יום השבעי ויקדש אותו, כי בו שבת מכל מלאクトו אשר ברא אללים לעשות:

בחול מונחים און:

סברי פראו זרבון ורבובתי:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי האון:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשיך בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצוותיו. ותתן לנו יי אלהינו באבבה (^{לשבת} שבתות למנחה ו) מועדים לשמחה, חגיג ומניגים לשנון, (^{לשבת} את יום השבת